

[Søren Olesen.]

gen træffer Afgørelse i en Sag af denne Art, saa vil jeg sige, at jeg ikke kan se, at det vil faa nogen videre Betydning eller komme til at give nogen virkelig Vejledning, hvis man spørger Kirken, thi enten man nu spørger Menighedsraadene eller andre kirkelige Organer, som repræsenterer de forskellige Retninger inden for Folkekirken — og det maa de jo gøre, hvis det skal være et virkeligt Udtryk for Kirkens Standpunkt —, saa kan det paa Forhaand vides, at der ikke vil opnaas Enighed, men at der tværtimod vil opstaa en ret bitter Strid om det Spørgsmaal, vi her behandler, og Rigsdagen vil da være lige vidt. Jeg mener derfor, at Rigsdagen med Henblik derpaa og med Henblik paa Lovforslagets § 7 med god Samvittighed vil kunne vedtage Lovforslaget, og jeg og mit Parti vil gerne medvirke dertil.

Julin: At den kristne Menigheds Kvinder har udført og udfører et stort og velsignelsesrigt Arbejde paa mange Omraader, skal jeg være den sidste til at underkende. Tusinder ogsaa i vort Land føler sig i dyb Taknemmelighedsgæld til vore Diakonisser, vore Sygeplejersker, vore Lærere, K. F. U. K.-Sekretærer o. s. v., og skulde de voksne glemme at sige disse gode og fromme Kvinder Tak, saa ved jeg, at de 110 000 Børn, der Søndag efter Søndag besøger de kristne Søndagsskoler, der findes ud over Landet, ikke vil glemme at takke de 4 000 Søndagsskolelærere, der uden Vederlag Søndag efter Søndag holder deres Søndagsskolegang og saar gylden Sæd i Børnenes Sind og Hjerte, og jeg ved ogsaa, at den levende Menighed ikke vil glemme de Kvinder, der tog ud paa Missionsmarken for at forkynde Evangeliet der.

Ogsaa jeg værdsætter i høj Grad Kvindernes Indsats i Guds Vingaard paa Jorden, men jeg tror ikke, det vil tjene det danske Folk, den danske Folkekirke, det danske Kirkefolk og heller ikke Kvinderne i Særlighed at give disse sidste Adgang til at blive Præster, og jeg ved, at store Dele af det danske Kirkefolk er Modstandere af det Lovforslag, der her behandles, og jeg maa mene, at det er uklogt at rejse en Strid inden for Kirkefolket paa dette Spørgsmaal.

Jeg føler mig for øvrigt overbevist om, at adskillige af dem, der er ivrige for at give Kvinderne Adgang til at blive Præster, ikke vil være nær saa ivrige for at praktisere denne Lovs Bestemmelser den Dag, de som Menighedsraadsmedlem skal være med til at træffe Bestemmelse om, hvem der skal være Præst i deres Sogn.

Jeg beklager for øvrigt, at Kirkeministeren ikke, før han forelagde dette Lovforslag, har spurgt Menighedsraadene om deres Syn paa den Sag. Og Biskopperne, hvordan ser de paa Spørgsmaalet? Det maa dog være af Interesse for os, der skal være med til at forhandle om et Lovforslag, hvis Gennemførelse vil betyde et eklatant Brud med Kirkens tusindaarige Tradition, at høre Kirkens Røst, inden vi skal være med til at træffe Afgørelsen.

Naar jeg har sagt dette, vil jeg gerne tilføje, at jeg anerkender og paaskønner, at Kirkeministeren i det foreliggende Lovforslag har indført en Bestemmelse om, at ingen Menighed kan paatvinges en kvindelig Præst. Men trods dette maa jeg sige, at jeg ikke kan være med til Gennemførelsen af Lovforslaget, og jeg maa ogsaa mene, at det er rigtigt, at der fra Folketingets Talerstol bliver givet Udtryk for, at ikke alle paa Rigsdagen ønsker at have Medansvaret for dette Lovforslags Gennemførelse.

Jeg ønsker at føje til, at jeg frygter for, at Vedtagelsen af Lovforslaget vil fremme de Tendenser, der er i visse kirkelige Kredse til at faa Folkekirken løst fra Staten, og da jeg er af den Opfattelse, at det vil være bedst for alle Parter, at denne Forbindelse holder længst muligt, ønsker jeg ikke at medvirke til at gennemføre en Lov, der efter min Opfattelse fremmer disse Tendenser. Men ogsaa af andre og dybere Grunde saavel som af følelsesmæssige og traditions-mæssige Grunde er jeg Modstander af Lovforslaget, og jeg agter at stemme imod dets Vedtagelse ved tredie Behandling.

Erik Appel: Jeg vil udtale min Anerkendelse af det Skridt, den højtærede Kirkeminister har taget med dette Lovforslag, hvorved der banes Vej for Kvinder til Præsteembeder, men jeg har visse Indvendinger at gøre, og dem skal jeg fremføre. Nogle af dem er af redaktionel Art, andre er af mere betydende Art.

Der tales i Lovforslaget om Personer. Personer er ikke et særligt Fællesnavn for Mand og Kvinde, Personer omfatter ogsaa Børn og Tyende paa en Gaard. Man kan høre Spørgsmaalet: Hvor mange Personer bestaar denne Familie af? Ordet bruges meget i Statistikken, men i daglig Tale anvender man andre Udtryk. Ved et Møde tales der om Tilhørere, i Kirken om Kirkegængere, i et Teater om Tilskuere, i Demonstrationstog om Deltagere, i en Rigsdag om Medlemmer.

Man undgaar saa vidt muligt Ordet Personer. Man kan sige: Det var dog nogle